

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา กรณีศึกษา คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Motivation to Study for a Master's Degree: Case Study of Faculty of Law, Ramkhamhaeng University.

ฝนทิพย์ อธิบดี

Phontip Atipbordee

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Email: yannakorn1978@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 375 คน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแสดงผลของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า

1. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.593 พบว่า ด้านการประเมินทางเลือก คือ มีการหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจก่อนเลือกศึกษาต่อ และด้านการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด คือ รู้สึว่าการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นการตัดสินใจที่ดีและถูกต้อง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับสูงมาก เท่ากับ .939 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

Abstract

This Article aimed to 1) To study factor about the motivation to study for a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University and 2) To study the decision to choose a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University. This research are the survey research by analysis data and implementation of the quantitative research process. The 375

samples were the students are studying bachelor's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng university have been chosen as samples for this research. The data collection was carried out by questionnaires and the collected data were later analyzed by using percentage statistic, mean, and standard deviation and show the results of the relationship between factors about the motivation to study for a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University by Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The research findings that

1. The decision to choose a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University had the average in high levels ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.593) found In the evaluation of options is find information for making a decision before choosing to study further and the best options is feeling that decision to choose a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University are the good and correct decision.

2. The relationship between factor about the motivation to study for a master's degree in faculty of Law of Ramkhamhaeng University had positively the relation of the high level (.939) at the 0.01 level of significance which shows the factor about the motivation have a relationship in the same direction as The decision to choose a master's degree.

Keyword: The Motivation to Study

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ โดยช่วยให้คนในสังคมกลายเป็นสังคมที่มีคุณภาพ นอกจากนั้นการศึกษายังช่วยสร้างให้คนมีความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ การศึกษาจึงนับว่ามีอิทธิพลต่อสังคมโลกในปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยจะเห็นว่าแต่ละมหาวิทยาลัยทั่วประเทศในโลกนั้นมีการแข่งขันเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายมากขึ้น และแม้ว่าในปัจจุบันคนทั่วโลกจะสามารถค้นคว้าหาความรู้หรือเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้ด้วยตัวเองผ่านเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ ทั้งจากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศ และนอกประเทศของตนเอง แต่การศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาก็ยังคงเป็นทางเลือกในอันดับต้น ๆ ของคนทั่วโลก

จากการสถานการณ์ข้างต้นส่งผลให้สถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจนเกิดเป็นภาวะวิกฤตของมหาวิทยาลัยในประเทศ กล่าวคือจำนวนมหาวิทยาลัยมีมากกว่าจำนวนนักศึกษาที่ต้องการศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยต้องมีการแข่งขันเพื่อสร้างจุดเด่นและดึงดูดให้มีผู้เข้ามาสมัครมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พบว่า ในภาคการศึกษาแรกของปี 2560 มีสถาบันอุดมศึกษาอยู่ 154 แห่ง และหากรวมทุกวิทยาเขตจะมีทั้งสิ้น 248 แห่ง มีนิสิตนักศึกษาอยู่ทั้งสิ้น 1.9 ล้านคน แบ่งเป็นมหาวิทยาลัยรัฐจำกักรับ 27 แห่ง มีจำนวนนักศึกษา 10.8% ของนักศึกษาทั้งหมด มหาวิทยาลัยรัฐในกำกับ 53 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 24.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 25 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 7.29 มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 26.2 มหาวิทยาลัยเอกชน 44 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 13 มหาวิทยาลัยรัฐไม่จำกักรับหรือมหาวิทยาลัยเปิด 2 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 14.9 และสถาบันอื่น ๆ เช่น วิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยเอกชน สถาบันเอกชน สถานศึกษานอกสังกัด อีก 59 แห่ง มีนักศึกษาร้อยละ 3.8 ขณะที่หลักสูตรที่เปิดสอนมีทั้งหมด 9,333 หลักสูตร ส่วนใหญ่อยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐในกำกับร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยละ 23.8 มหาวิทยาลัยเอกชนร้อยละ 14.6 มหาวิทยาลัยรัฐจำกัดรับร้อยละ 14.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลร้อยละ 7.1 สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ร้อยละ 4.5 และมหาวิทยาลัยเปิดร้อยละ 1.8 หากแบ่งแยกตามประเภทของหลักสูตรพบว่าหลักสูตรของระบบการศึกษาไทยกระจุกตัวอยู่ในสายสังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ และธุรกิจ ร้อยละ 26.6 สายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และการประมวลผล ร้อยละ 16.3 สายวิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และก่อสร้าง ร้อยละ 15.3 สายมนุษยศาสตร์และศิลปะ ร้อยละ 13.6 สายศึกษาศาสตร์ และการฝึกหัดครู ร้อยละ 9.9 สายสุขภาพและสวัสดิการ ร้อยละ 8.4 สายการบริการ ร้อยละ 4.9 สายการเกษตร และสัตวแพทย์ ร้อยละ 4.3 และอื่น ๆ ร้อยละ 0.8 (สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า, สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยตลาดวิชาแห่งเดียวของประเทศไทย ซึ่งรับบุคคลเข้าศึกษาโดยไม่สอบคัดเลือกและไม่จำกัดจำนวน มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยปกติ แต่ไม่บังคับให้นักศึกษาต้องเข้าชั้นเรียน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดเป็นมหาวิทยาลัยเปิดหนึ่งในสองแห่งของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และมหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล (สวป.) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยลดลงทุกปีอย่างต่อเนื่อง ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค แต่คณะนิติศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะที่มีหลักสูตรซึ่งนักศึกษาให้ความนิยมมากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทยตามข้อมูลข้างต้นนั้น คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็เป็นคณะที่มีจำนวนนักศึกษามากเป็นอันดับหนึ่งของมหาวิทยาลัยเช่นกัน โดยจำนวนนักศึกษาจากภาคการศึกษาแรกของคณะนิติศาสตร์ ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 6,257 คน ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 4,974 คน และปีการศึกษา 2561 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 5,825 คน (สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล, สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562) ซึ่งจะพบว่าจำนวนนักศึกษาของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น มีจำนวนที่ขึ้นลง แต่ก็ไม่ได้ลดลงอย่างต่อเนื่องตามจำนวนนักศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัย จากสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว ในฐานะผู้ศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาว่าแรงจูงใจด้านใดบ้างที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลการศึกษาคาดว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ตลอดจนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนากิจการการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบอร์ก (Herzberg's Motivation Theory)

ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบอร์ก (Herzberg 1959: 113-115) เป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการบริหารแบ่งออกได้เป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (motivator factors) เป็นปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจในทางบวก ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน มีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องงานโดยตรง ปัจจัยด้านนี้ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การได้รับการยอมรับนับถือ 3) ลักษณะของงาน 4) ความรับผิดชอบ 5) ความก้าวหน้า
2. ปัจจัยค้ำจุน (hygiene factors) หรือองค์ประกอบด้านอนามัย เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อม หรือส่วนประกอบของงาน ปัจจัยด้านนี้ ได้แก่ 1) รายได้ 2) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต 3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน 4) สถานะของอาชีพ 5) นโยบายและการบริหาร 6) สภาพการทำงาน 7) ชีวิตส่วนตัว 8) ความมั่นคงในงาน 9) การปกครองบังคับบัญชา หรือการนิเทศงาน

Peng Liting (2556) ได้สรุปทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg ซึ่งสอดคล้องกับแรงจูงในการเลือกศึกษาต่อไว้ว่า

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนโดยตรง เพื่อจูงใจให้นักศึกษาเรียนเป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจแก่นักศึกษาให้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะปัจจัยที่สามารถสนองตอบความต้องการภายในได้ด้วยกัน ได้แก่ 1) ความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา 2) การได้รับการยอมรับนับถือ 3) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ 4) ความรับผิดชอบ 5) ความก้าวหน้า
2. ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่ค้ำจุนให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบขึ้น และปัจจัยที่มาจากภายนอกนักศึกษา ได้แก่ 1) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต 2) ความสัมพันธ์กับผู้สอน เพื่อนนักศึกษาร่วมห้อง 3) สถานะของอาชีพ 4) นโยบายและการบริหารงาน 5) สภาพสถานที่เรียน 6) ความเป็นอยู่ส่วนตัว 7) วิธีการปกครองของผู้สอนหรือผู้ปกครอง

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

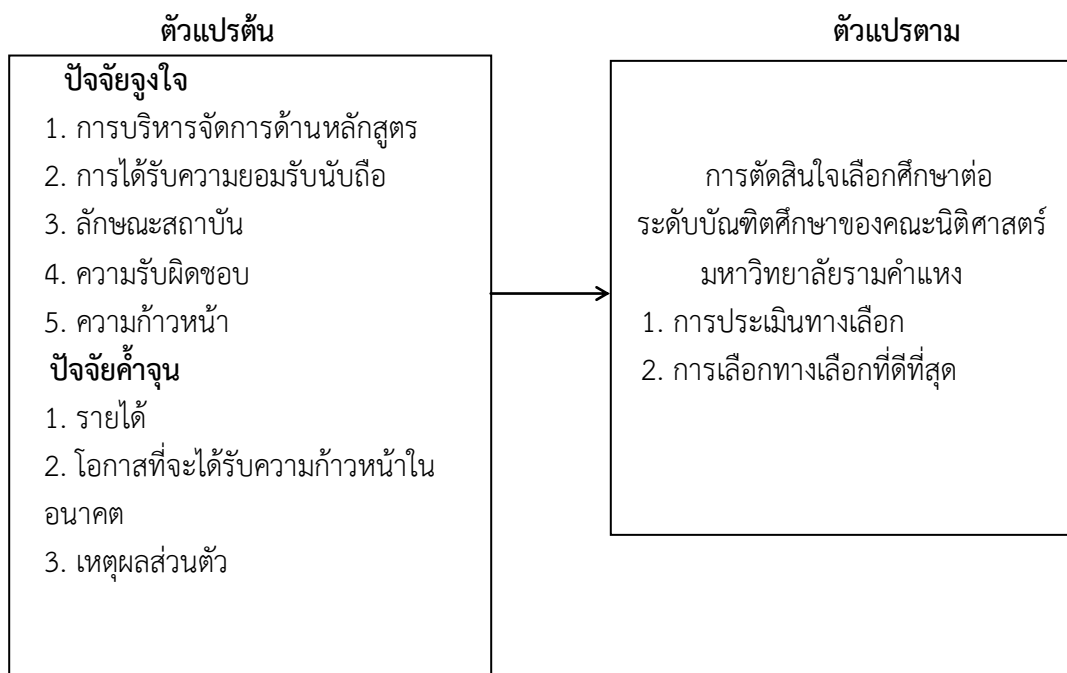
Plunkett and Attner (1994: 162) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจนั้นประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุปัญหา (Define the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไป ของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย
2. การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ หรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
3. การพัฒนาทางเลือก (Development potential alternatives) ทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้
4. การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) นำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกันอย่างรอบคอบ
5. การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternatives) พิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด

6. การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) นำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system) ช่วยให้ได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษากระบวนการสร้างแนวความคิดจากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงทบทวนแนวคิด และการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล สืบค้น รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หนังสือ บทความ แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงบริบทของเนื้อหา และปัญหาเบื้องต้น เพื่อให้เกิดความถูกต้อง และเชื่อถือได้ สำหรับการสร้างเครื่องมือในการวิจัย หรือออกแบบแบบสอบถาม และนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนากรอบแนวคิดงานวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

3. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. การวิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษาวิจัย เพื่อให้เห็นถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุก

ชั้นปี จำนวน 5,825 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกชั้นปี ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Yamane (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 375 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้ศึกษาได้ทำการนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ไปสอบถามกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 375 ชุด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ โดยรับคืนภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งได้ครบตามเป้าหมาย จำนวน 375 ชุด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมจากศึกษา และค้นคว้าจากตำราวิชาการงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ และการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อ

หลังจากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม และได้จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลดิบ (Raw Data) ที่ได้จากฐานข้อมูล (Database) ทั้งหมดมาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้ศึกษาจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามในรูปของข้อมูลดิบที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามในรูปของข้อมูลดิบที่สมบูรณ์ทั้งหมดที่ได้มาลงรหัสในคอมพิวเตอร์ตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยแทนค่าตัวแปรให้เป็นสัญลักษณ์ที่โปรแกรมประมวลผลในเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถอ่านได้

3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) นำข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้วมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ การวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อหาค่าทางสถิติ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ทางสถิติ โดยใช้ระบบความเชื่อมั่นในระดับร้อยละ 99 ($\alpha=0.01$) ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.8 ระดับชั้นปีการศึกษาส่วนใหญ่ คือ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 58.1 และระดับรายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.5

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง 375 ตัวอย่าง อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านการบริหารจัดการด้านหลักสูตรวิชา มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมา คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านการได้รับความยอมรับนับถือ มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ด้านรายได้ มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ด้านลักษณะสถาบัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ด้านความรับผิดชอบ มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และด้านความก้าวหน้า มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง 375 ตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านการประเมินทางเลือก มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 รองลงมา คือ ด้านการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐาน ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับสูงมากเท่ากับ .939 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีนโยบายการส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนการสอน ตลอดจนการฝึกอบรมทางด้านกฎหมายแก่นักศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย

1.2 ควรมีนโยบายพัฒนาการฝึกประสบการณ์ทางด้านอาชีพในสถานประกอบการด้านกฎหมายให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเพิ่มสถานประกอบการใหม่ ๆ ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะความรู้ ความสามารถที่ได้รับการเรียนการสอนมาใช้ในสถานประกอบการด้านกฎหมายอย่างแท้จริง

1.3 ควรมีนโยบายการนำศิษย์เก่าหรือรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพไปแนะแนวการศึกษา หรือเล่าประสบการณ์การศึกษาให้รุ่นน้องได้รับรู้ เช่น การจัดให้มีรุ่นพี่ไปแนะนำคณะตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนทราบถึงข้อมูลของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และอยากศึกษาต่อ

1.4 ควรมีนโยบายการประชาสัมพันธ์ถึงศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง และได้รับการยอมรับจากสังคม ตลอดจนรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเข้ามาศึกษาต่อในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5 ควรมีนโยบายการปลูกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาในการคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ผู้สำเร็จการศึกษาซึ่งสอบผ่านตัวนายได้เข้ามาช่วยเป็นทนายอาสา ซึ่งปัจจุบันได้มีโครงการทนายความอาสาประจำสถานีตำรวจเพิ่มเติม จากเดิมที่มีเพียงแค่ศาล สภาทนายความ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน สำนักงานอัยการสูงสุด หรือกองทุนยุติธรรม ซึ่งทำให้ประชาชนต้องเสียเวลาในการเดินทางไปพบ โดยโครงการจัดหาทนายความอาสานั้นให้บริการคำปรึกษาทางกฎหมายแก่ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และประชาชนทั่วไป ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย และช่วยลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาล

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ระดับปริญญาตรีเท่านั้น ทำให้ทราบข้อมูลเฉพาะกลุ่ม

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยเชิงจิตและปัจจัยด้านอื่นเพิ่มเติมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต

2.3 ควรสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความก้าวหน้าทางอาชีพ โดยการสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีการสอบทั้งในส่วนขอตัวนายความ เนติบัณฑิต ผู้พิพากษา ตลอดจนพนักงานอัยการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มีความก้าวหน้าและความมั่นคงทางอาชีพในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบว่าผลที่ได้มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3.2 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา กับมหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบว่าผลที่ได้มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3.3 การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเฉพาะ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น ดังนั้น ควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบว่าผลที่ได้มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3.4 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ หากมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง จะช่วยให้เข้าใจความต้องการของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชยบัญชา. (2557). *การวิเคราะห์เชิงปริมาณ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติ ตัยคานนท์. (2533). *นักบริหารทันสมัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัตเตอร์ฟลาย.
- กิตติยา เพชรดี (2559). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา(วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทร์ ชุ่มเมืองปัก. (2546). *แรงจูงใจและการจูงใจสร้างปาฏิหาริย์*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). *การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับปริญญาโททางการบัญชี (วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ณัฐพันธ์ เชนนันท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: บริษัท วี.พี.รันท.
- ทรงคุณ พัทธระพงษ์ (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับสูงขึ้นของนายทหารสัญญาบัตรกองบัญชาการกองพลทหารราบที่9(วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทศพล เพ็ชรภิมล. (2555). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนในอำเภอเวียงสระสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3(วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชนกฤต ยืนยงเดชา. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่(รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ปรุง บุญผดุง. (2525). แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนายร้อยตำรวจ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วินิจ ธวัชโต (2556). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ช.สหเซโกเทค จำกัด จังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัทธีระฟิล์ม และโซเท็กซ์ จำกัด.
- สมคิด บางโม. (2548). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สมใจ ลักษณะ.(2546).พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- สมุทร ชำนาญ. (2556). ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎีและปฏิบัติ. ระยอง: พี.เอส.การ พิมพ์.
- สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ. (2550). พฤติกรรมองค์การทฤษฎีและการประยุกต์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรางรัตน์ วศิณารมณ. (2540). สวัสดิการในองค์กร แนวคิดและวิธีการบริหาร. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพรินต์ติ้ง.
- อารี พันธมณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไยไหมครีเอทีฟ กรุป.
- Barnard, C. I. (1938). *The Functions of Executive*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Beach, H. S. (1980). *Personnel: The management of people at work* (4th ed.). New York: Macmillan.
- Brown, H. Douglas. (1980). *Principles of language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice Hall.
- Griffiths, D. E. (1950). *Administrative Theory*. New York: Appleton-Century & Crofts.
- Hersey and Blanchard. (1969). *Management of Organizational Behavior*. New Jersey: Prentice Hall.
- Herzberg, F. (1959). *The motivation to work*. New York: John Wiley and Sons.
- Hilgard, E. R. (1981). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Lovell, R. B. (1980). *Adult Learning*. New York: John Wiley & Son.
- Oppenheim, A. N. (1966). *Questionnaire design and attitude measurement*. (2nd ed.). New York: Basic Book.
- Pfiffner, J. M. & Robert V. P. (1960). *Public Administration* (4th ed.). New York: The Ronald Press Company.
- Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L. (1994). *Consumer behavior* (5th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Simon, H. A. (1960). *Administrative Behavior* (3rd ed.). New York: The free Press.